

Flandra **ESPERANTISTO**

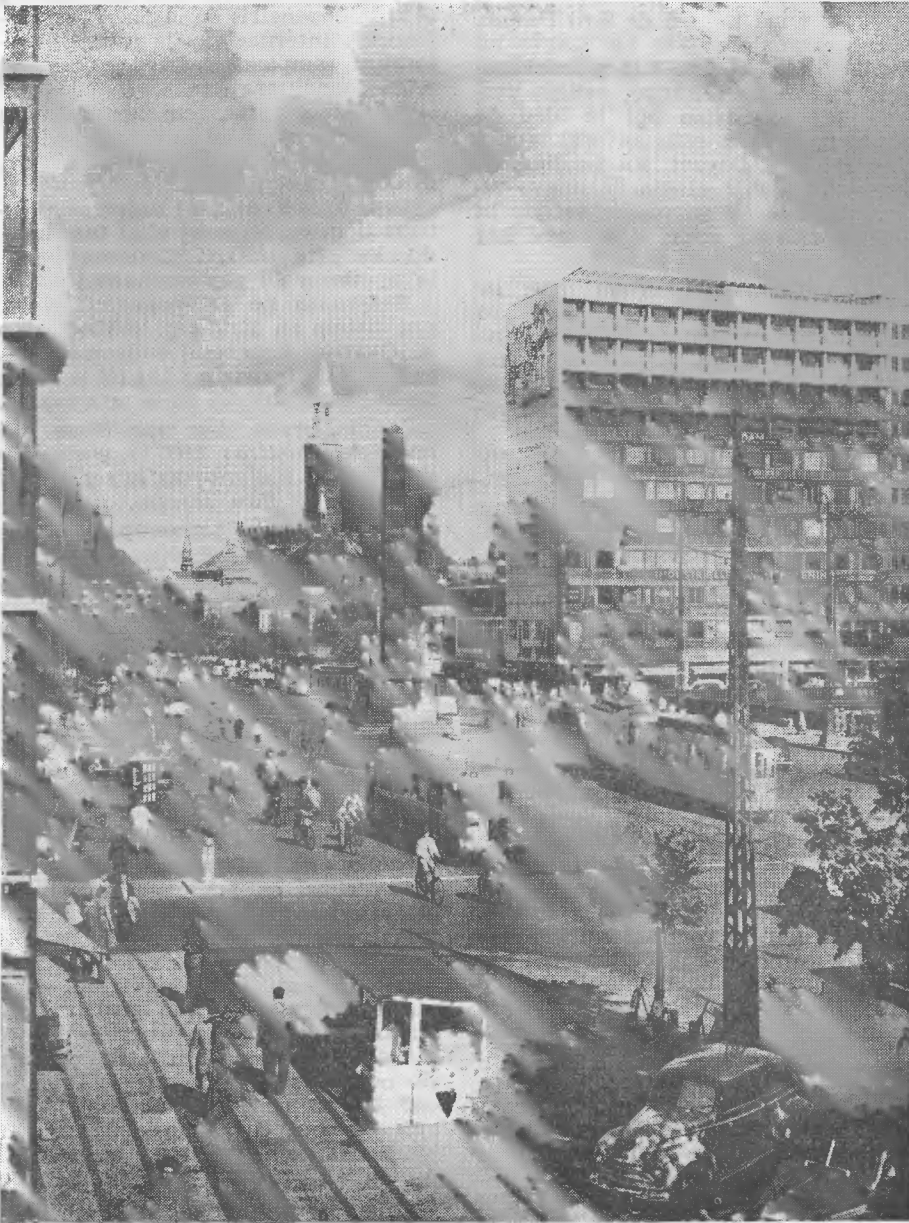
TIJDSCHRIFT VOOR ESPERANTO - ONDERWIJS EN -PROPAGANDA

Orgaan van de **VLAAMSE ESPERANTISTENBOND**, St. Klaradreef 59, BRUGGE
Postrekening 2321.50 van V. E. B. Raapstr. 74, Gent

Verschijnt maandelijks
Drie en twintigste jaarg.
Nummer 1 (256)
JANUARI 1956

LIDMAATSCHAPSGELDEN:
Leden: 100 F (met inbegrip van het bondsorgaan)
Steunleden: 150 F (idem)
Inwonende leden: 25 F (met inbegrip van „De Esperantist”)
Jongeren (onder de 21 jaar): 50 F

ABONNEMENTEN:
België: 75 fr.
Ceteraj landoj: 75 bfr.
Proefn.: 5 fr. (1 r.k.)

Copenhagen avec Hôtel de Ville
(La Urbdomo de Kopenhago)

HISTORIAJ NOTOJ PRI KOPENHAGO

De kiam la unuaj kopenhaganoj paŝis en siaj infanaj ŝuoj (nemalmulte da akvo fluis en „Gammel Strand”) almenaŭ 7-8000 jaroj pasis.

Kiam tiuj „kopenhaganoj” staris ĉe siaj modestaj loĝlokoj proksime de la nuna Højbro kaj rigardis trans la largan markolon al Amager, ili certe gratus sin en la barbo, se ili imagus nur iomete de tio al kio la tuta afero evoluiĝis ĝis hodiaŭ. Tamen, se ni, la nun vivantaj, rerigardas al tiuj delonge pasintaj tempoj, ni same malbone vidas, ĉar tre malmulte oni scias pri la plej malnova historio de Kopenhago.

Nur longe, interne de la historia tempo ni povas legi en la informoj de Saxo Grammaticus, ke la episkopo Absalon en la jaro 1167 malhelpis norvegan eskadron albordegi ĉe „tiu urbo, kiu nomiĝas Kōpmannaehavn.” Kaj en la intenco forteni marrabistojn, la sama Absalon — en 1171 — fondis fortan kastelon tie ĉi, kun klara antaŭvido, sur strategie bonega loko, kaj meze de la lando. Ke la urbo iom malorde nun situas en angulo de la lando, tio ja estas alia historio, kiel H.C. Andersen diras!

La urbo kreskis ŝirmate de la kastelo, konstante kaj obstine — ĉar obstineco estis necesa, kiam ĝi fojon post fojo estis detruata kaj elrabita, jen de eksteraj malamikoj, jen en la eterna batalo inter reĝo kaj episkopo. Sian unuan urborajton ĝi ricevis en 1254 de la episkopo en Roskilde, Jacob Erlandsen kaj fine en 1443 Kristoffer el Bavarujo faris ĝin reĝa restada urbo.

Ni devas rapide paŝi trans la multajn eventojn, kiuj dum la venontaj jarcentoj donis al la urbo sian stampon, eventoj bonaj kaj malbonaj. Tamen estu menciite, kiel la kopenhaganoj ĝis la amara fino subtenis Kristian la 2-an, kiam samtempe la gran-

(Daŭrigo paĝo 2)

Rigardo al la Pasinteco

Post kelkaj jaroj ni povos festi la centan datrevenon de la naskiĝo de D.ro Zamenhof kaj en la nuna jaro jam pasis 69 jaroj post la eldono de la unua broŝuro pri la internacia lingvo Esperanto. Tio estas por ni motivo por rigardi al la pasinteco kaj transvidi la vojon iritan. Alia motivo por tiu rerigardo estas la fakto ke hazarde venis en niajn manojn libron, eldonitan en la jaro 1912, verkitan de la franca lingvisto A. Dauzat kaj kies titolo estas „La défense de la langue française”. (la defendo de la franca lingvo). Tria motivo estas ke ĝuste de tempo al tempo rerigardo al la pasinteco donas al ni pli bonan komprenon pri la nuna tempo kaj ofte povas esti kuraĝiga por la estonteco.

Kiel ni jam diris la nomita libro estas eldonita en la jaro 1912 t.e. en la tempo, kiam nia movado kaj lingvo havis en Francujo siajn fervorajn adeptojn, sed estis ankaŭ la tempo, kiam nia movado spertis la malbonajn sekvojn de la skismo rilate al Ido. Ne mirige estas tial, ke la verkisto uzas ĉi tiun okazon por kontraŭbatali la ideon pri internacia lingvo ĝenerale kaj speciale la „artefaritajn” lingvojn Esperanto, Ido kaj aliajn. La aŭtoro vidas en tiuj lingvoj danĝeron por la franca lingvo rilate al ties pozicio sur internacia tereno.

Forte li bedaŭras, ke la franca lingvo, kiu en la 18a jarcento estis la ĉefa lingvo de la diplomatoj kaj de multaj plialtranguloj jam perdis multon de sia influo en tiuj rondoj pro tio, ke la naciismo ĉie en la mondo faris progresojn.

Kiam en la unua tempo aperis la

Daŭrigo de paĝo 1

daj luktadoj inter la katolikismo kaj la instruo de Luther furiozis; same pri la konstruado de Kristian la 4-a, kiu faris Kopenhagon — laŭ la mezurilo de tiu tempo —, grandurbo, konstruado, kiu eĉ hodiaŭ donas al la ĉefurbo sian stampon. Tamen, el ĉiuj eventoj en la historio de la urbo estas unu, kiu tute prave povas esti nomata la sorthoro. Jes, vi jam divenis, temas pri la jaro 1659, la nokto inter la 10-a kaj 11-a de februaro.

Kaj tiam ŝanĝiĝis en la sekvantaj jarcentoj lumo kun ombro, ĝojo kaj malĝojo, renesanco, baroko, Griffenfeldt, Holberg, rokoko, klasiscismo, la bombardado de Kopenhago, la Libereca Kolono, Biedemejer, la orkornoj, la malkonstruo de la remparoj, naturalismo, la forbrulo de la palaco Kristiansborg, funkcionalismo, kubismo, la kvin malbenitaj jaroj kaj la fino de la porciumigo de kafo!!

Sur tiu fono, karaj gastoj, vi ekkonu kaj sentu Kopenhagon!

A. Holst.

projektoj de internacia lingvo por ĉiuj homoj, diras S.ro Dauzat, la granda publiko restis tute indiferenta al tiu problemo konsiderante la interesigantojn kiel utopistojn. Sed post kiam inter tiuj interesigantoj troviĝis profesoroj, scienculoj, membroj de la franca akademio, kiuj faras propagandon favore al Esperanto aŭ Ido, la afero ŝanĝiĝas kaj meritis esti studata. Ĉar tuj kiam lingvo internacia ŝajnas esti ebla, estiĝas alia problemoj pri kiu oni ĝis nun ne pensis. La sukceso de internacia lingvo endanĝerigas la pozicion de la franca lingvo en la eksterlando tiel pene akiritan kaj tiel pene defenditan — same kiel tiu de ĉiuj lingvoj naciaj parolataj ekster ĝiaj propraj limoj.

Jen la unua motivo de S.ro Dauzat esti kontraŭulo de kiu ajn lingvo internacia kaj kiam post la mondespozicio en 1900 en Parizo, estiĝis periodo de entuziasmo por la ideo de lingvo internacia, estis akvo al la mulilo de S.ro Dauzat, ke fondiĝis la Delegacio por la elekto de lingvo internacia kun la sekvo, ke estiĝis la konata skismo inter Esperanto kaj Ido.

Komenciĝis forta batalo inter la adeptoj de ambaŭ lingvoj kaj S.ro Dauzat jam antaŭdiras, ke tio finfine kondukos al plena fiasko, ĉar ĉiam denove estiĝos disputoj kaj kvereloj inter la adeptoj de diversaj interlingvaj projektoj.

Sed tio ne estas ĉio. La verkisto de la nomita libro havas ankaŭ kritikon pri la lingvo mem.

Pri la vortaro li diras, ke komence la lingvo havis proksimume 925 vortojn inkluzive la finaĵojn kaj la afiksojn. Sed baldaŭ montriĝis, ke tiu nombro ne estis sufiĉa kaj Zamenhof mem pligrandigis ĝin ĝis 2.645 vortoj. Tiu pligrandigo de la vortaro ne estos haltigebla, ĉar ekzistas neniu baro, neniu homa volo povos bremsi la evoluon de lingvo de la momento, kiam ĝi vivas, estas parolata kaj skribata kaj forlasis la studĉambron de sia kreinto. Jen grava kaŭzo, ke estiĝas diferencoj en la vortaro ĉar ne ĉiam kaj ne ĉiu aplikas la ĝustajn regulojn de la vortfarado, kio rapide povas konduki al disfalo de la lingvo.

Sed ne nur la vortfaradon kritikis S.ro Dauzat, ankaŭ la gramatikon kaj la prononcadon. La tabelo de la korelativoj, laŭ S.ro Dauzat, estas tre malfacile lernebla. La akuzativo estas ĝena, ĉar multaj popoloj ne konas ĝin kaj tial ĝi kaŭzas ofte malfacilaĵojn.

Tiel, ni povas ankoraŭ longe daŭrigi la kritikojn de S.ro Dauzat, sed la legantoj jam komprenos, ke ĉio, kion la aŭtoro diras, celas nur subfosi la pozicion, kiun Esperanto tiutempe jam akiris kaj ankaŭ la ideon pri neŭtrala lingvo internacia ĝenerale.

Laŭ lia ideo, la solvo de la lingvaj problemoj ne kuŝas en la kreo de unu sola lingvo internacia, sed en alianco de tri naturaj lingvoj: la angla, germana kaj franca, kaj fakte en tiu alianco la franca lingvo devus ludi la plej gravan rolon aŭ almenaŭ franca-angla alianco kaj jen ni alvenas al la franca-angla bilingvismo, kiu ankaŭ nun antaŭ kelka tempo denove donis vivsignon, sed kun malmulte da sukceso, kiel oni scias.

Ni nun turnu la rigardon al la estanteco kaj ni povas konstati kiom restis, post iom pli ol 40 jaroj, el la diraĵoj de S.ro Dauzat.

Esperanto travivis la skismon kun Ido, du mondmilitoj kun ties mizeraj sekvoj, enpenetris en la plej altajn instancojn internaciajn, la esperanta literaturo ampleksas gravajn verkojn el la mondliteraturo.

Esperanto estas nun instruata en diversaj lernejoj en la tuta mondo.

Esperanto povas ĉiutage esti aŭskultata en radio-elsendoj.

Esperanto-Kongresoj universalaj altiras tiom da personoj el la tuta mondo, ke ofte la L.K.K. devas limigi la nombron de parteprenantoj.

Esperanto ne estas endanĝerigita pro disfalo en dialektoj, kontraŭe pro la ĉiujaraj kongresoj universalaj la prononcado fariĝis pli kaj pli la sama de ĉiuj esperantistoj en la tuta mondo.

Jen la pruvo, kiu tute klare kaj konvinkte montras kiel la evoluo de nia movado malpravigis la tezojn kaj kritikojn de S.ro Dauzat.

Tiu malpravigo samtempe donas al ni kuraĝigajn perspektivojn por la estonteco! Vere la atingoj akiritaj en la daŭro de nur 40 jaroj promesas al ni la finan venkon, se ni nur per streĉigo de ĉies fortoj en komuna laboro daŭrigas niajn klopodojn.

Multaj samideanoj forlasis en la daŭro de tiu sama tempospaco niajn vicojn pro tio, ke ili perdis la kuraĝon kaj sentis sin seniluzigitaj pro la ŝajna malrapida progreso de nia afero sed ankaŭ ili vere malpravvis. Ili ne sufiĉe konsciis, ke la enkonduko de internacia lingvo ne povas okazi en mallonga tempo sed estas laboro de longa spiro, kiu postulas persiston, paciencon kaj daŭran entuziasmon por nia idealo.

Transvidante la vojon iritan dum nur ĉ. 40 jaroj ni kun granda ĝojo povas konstati, ke la progreso de nia movado superas ĉiujn atendojn. Ĉu tio ne donas kuraĝon por la estonteco? Ĉu tio ne povas ekflamigi ĉies entuziasmon? Ĉu tio ne instigos ĉiujn kunbatalantojn al pli da fervoro, al pli da aktiveco, al pli oferemo por la grandioza celo?

Ni lasas la respondon al niaj legantoj!! Ni fosu nian sulkon!

F.W.

„VENDITA FIANĈINO”

en Esperanto sur gramofondiskoj.

Esperantista Societo en Olomouc (Ĉeĥoslovakio) instigis eminentan tenoron Zdenek Švehla, ke li kantu operariojn esperantlingve sur gramafondiskoj.

Kiam la sekretario de Tutŝtata Konsulta Kolegio Esperantista, S-ano Miloš Rudolf, vizitis s-ron Švehla por demandi lin, ĉu li volus kanti operariojn en Esperanta traduko, la fama tenoro deklaris, ke li tre aprobas la ideon sed ke, antaŭ ol preni sur sin tiun taskon, li lernos Esperanton por bone kompreni la esperantajn vortojn kaj ankaŭ pro tio, ĉar li mem havas intereson posedi la internacian lingvon.

Post du monatoj li jam bone parolis Esperanton kaj komencis studi la tekstojn. Kunlaboras kun li du aliaj solistoj, S-ino Královcová kaj S-ro Tesar, kiuj estas membroj de la Esperantista Societo, kaj kunlabore kun spertuloj ili preparas la plej belajn ariojn kaj duetojn el la opero „Vendita Fianĉino” de Bedrich Smetana. Ankaŭ s-ro Švehla aliĝis al la Esperantista Societo.

La diskoj verŝajne estos pretaj en januaro 1956. Tiam do oni povos aŭskulti klasikan ĉeĥan muzikon el opero, kies teksto estas tradukita en Esperanton, ankaŭ en tiuj mondregionoj, kie pro lingvaj baroj tiu ĝuo ĝis nun ne estis ebla.

S-ro Švehla esperas partopreni la 41-an Universalan Kongreson de Esperanto en Kopenhago, al kiu anoncis sin jam pluraj ĉeĥoj, kaj li preparas kelkajn famajn tenor-ariojn el mondkonataj operoj por la Arta Vespero dumkongresa.

(Laŭ Heroldo 1.12.55 iom mallongigita).

Raporto pri la karuselvojaĝo 1955

Konvinkite, ke Esperanto povas nur evolui sur internacia kampo, mi planis la karuselvojaĝon. Mia opinio ĝi devus okazi sub aŭspicio de U.E.A., pro kio mi sendis proponon cirkuleron al ĉiuj U.E.A.-komitatanoj. Respondis favore s-roj Gindertaelen, Strönne, Maruzzi, Lapenna kaj Mabeŝone. La aliaj ne sendis respondon. S-ro Malmgren opiniis, ke la unua provo ne estu farata de U.E.A., por ke ĉe malsukceso ĝia nomo ne estu endanĝerigita.

Dank' al la helpo de LEEN, la belgaj asocioj kaj GEa la unua karuselvojaĝo estis aranĝata.

LEEN donis la monan subtenon kaj diskonigis ĝin per sia organo. La belgaj kaj germana asocioj nur diskonigis ĝin per sia gazeto.

Krome aperis malgrandaj anoncoj en ESPERANTO (2 x) LA PRAKTI-

41-a UNIVERSALA KONGRESO DE ESPERANTO

KOPENHAGO - (DANLANDO)

4 aŭgusto - 11 aŭgusto 1956

N-ro 2 OFICIALA KOMUNIKO Decembro 1955

ADRESO: 41-a Universala Kongreso de Esperanto, Kopenhago, Danlando

BANKO: Handelsbanken, Kopenhago, Danlando.

POSTGIRKONTO: 41-a Universala Kongreso de Esperanto, n-ro 97820, Kopenhago, Danlando.

ALIGOJ: Oni povas aliĝi per la oficialaj perantoj aŭ rekte ĉe la 41-a Universala Kongreso, Kopenhago. Oni sendu la pagon al sama instanco, al kiu oni sendas la aliĝilon. Aliĝo kaj pago okazu samtempe. Ek de la 1-a de januaro la kotizo estos danaj kronoj 43,—, edzino 21,50. Gejunuloj 14,50, studentoj 21,50. Individuaj membroj de UEA rajtas rabaton 7,—, edzino de kongresano 3,50.

KARAVANOJ: Ĝis nun la jenaj Landaj Asocioj anoncis karavanojn: Franca Esperantista Unuiĝo, 34 rue de Chabrol, Paris 10, Francujo. Germana Esperanto-Asocio, Bergisch-Glad, Bacherstr. 1095, (22c), Köln-Dellbrück, Germanujo. Itala Esperanto-Federacio, Casella Postale 248, Torino, Italujo.

FAKAJ KUNVENOJ: Ĝis nun anoncis fakkunvenon la jenaj asocioj: Internacia Komisiono „Esperanto kaj Sociologio”, Moerweg 76, Den Haag, Nederlando. Internacia Ligo de Esperantistaj Instruistoj, 183 Woodlands Park Road, Bournville, Birmingham 30, Anglujo. Studenta Esperanto-Klubo, Mariendalsvej 39, Kopenhago, Danlando.

KONGRESA GLUMARKO: Ĝi estas aĉetebla ĉe Landaj Asocioj aŭ rekte ĉe la 41-a Universala Kongreso de Esperanto, Kopenhago, Danl.

INFANA KONGRESETO: Povas partopreni Esperanto-parolantaj infanoj de 6 ĝis 13 jaroj. La infanoj loĝas, manĝas kaj estas okupataj en la infangardeno „La Ludoĉambro”. Aparta programo aperos kaj estos sendata al interesigantoj. Aliĝo al U.K. estas deviga. Prezo por la restaĵo (7 tagojn) danaj kr. 70,—. Tiu sumo estu pagata plej malfrue 30/6 - 1956. Limdato por aliĝo kiel por U.K.

KONGRESEJO: La Teknika Universitato en Kopenhago estos Kongresejo de la 41-a Universala Kongreso.

INAŬGURO: Ĝi okazos en la nova koncertsalono en la mondkonata parko „Tivoli”. La konstruaĵo estos la plej moderna el la tuta Skandinavio.

STATISTIKO: (ĝis fino de novembro) Anglujo 22, Aŭstralujo 1, Aŭstrujo 2, Belgujo 2, Brazilo 3, Danlando 58, Finnlando 6, Francujo 29, Germanujo 18, Hispanujo 6, Islando 1, Italujo 37, Kanado 2, Jugoslavujo 30, Nederlando 13, Norvegujo 15, Nov-Zelando 1, Svedujo 31, Svisujo 7, Usono 4. Sumo: 288 el 20 landoj (pasintjare 213 el 20 landoj).

Gian Carlo Fighiera
Konstanta Kongresa Sekretario

KO (2 x) kaj HEROLDO (3 x). La efiko estis, ke 48 personoj el diversaj landoj petis alsendon de prospekto, por kiu s-ro Nanning de Vries verkis senpage la desegnaĵojn por la kovrilo. S-ro Leslie, London, petis alsendon de 100 ekzempleroj por distribuo inter la anoj de B.E.A. S-ro Leslie kaj edzino anoncis sin, sed pro familio-cirkonstanco devis nuligi la mendon.

Mi sendis ankoraŭ cirkuleron al ĉiuj Esperanto-grupoj en Nederlando, Belgujo kaj Germanujo por diskonigo

de la vojaĝo ekster la esperantistaro. Neniu grupo respondis, ĉu ĝi jes aŭ ne plenumis la sugeston. La efiko de la karuselvojaĝo do estas negativa. Mia opinio ekzistas por tio la jenaj kaŭzoj: la prezo estas tro alta — la diskonigo okazis tro malfrue — la diskonigo ne estis sufiĉe intensiva — la afero estas io tute nova. Malgraŭ ĉio mi kredas, ke valoras la penon pri diskuti la eblecon por fari duan provon.

Hans Bakker.

NED. ESPERANTISTEN-VEREN. „LA ESTONTO ESTAS NIA”

Alg. Secretariaat, schr. cursus voor beginners en uitleendienst:
 Mej. A. C. H. van den Beek, P. C. Hooftstr. 90, Amsterdam-Z.
 Penningm.: B. J. J. Albers, Olympiaweg 69 III, Amsterdam-Z. Postrek. 34563.
 Adm. Ned. Esp.: P. M. Mabeesoone, Pythagorasstr. 122, Amsterdam-O.
 Boekendienst: S. Mabeesoone, Pythagorasstr. 122, Amsterdam-O. Postrek. 76915,
 Schr. cursus voor gevorderden: H. Appel, Z.O.-singel 5, Bergen op Zoom.
 Bibliotheek: E. A. Koot, Joh. de Meesterstraat 12, Utrecht.
 Propaganda-dienst: H. Bakker, Van Tuylplein 33/1, Amsterdam-Zuid, tel. 95320.
 Alg. Ned. Esp. Examen-comm.: Mej. H. M. Mulder, Zilvermewegstr. 29 Badhoevedorp
 Cefdel. U.E.A.: J. Telling, Schietbaanlaan 106, Rotterdam. Postrek. 242619.
 Vic-ĉefd. F. Weeke, Zwolseweg 172 A, Diepenveen. Postrek. 822075.

Komunikoj de la Ĉefestraro

Laŭregule eksiĝos kiel ĉefestraro-
 noj: S-ro Blokker, S-ro Zondervan kaj
 F-ino Vermaas, sed ĉiuj estas reelek-
 teblaj. Eventualajn kandidatojn oni
 proponu antaŭ la 1-a de februaro.

Solvojn de la enigma rubriko la ne-
 derlandanoj sendu al S-ro E. de Wolf,
 Joh. de Breukstr. 18, Haarlem.

41a UNIVERSALA KONGRESO DE ESPERANTO

Ni sciigas al vi, ke la sekvonta kongreso de U.E.A. okazos en KOPENHAGO
 (Danlando) de la 4a ĝis la 11a de Aŭgusto 1956a.

Rilate al tio ni komunikas, ke vi de nun perĉe de nia kasisto povas aliĝi kaj laŭ
 via peto li volonte senpage sendos al vi necesa(j)n aliĝilo(j)n. Poste vi devas
 resendi al li la aliĝilo(j)n kaj vi estas petataj samtempe ĝirpigi la kotizon en
 la ĝirkonton de L.E.E.N. Atentu bone, ke la aliĝilo validas nur post via pago.

Krome ni atentigas vin, ke estas necese, ke ĉiu partoprenonto nepre plenigu
 aliĝilon ankaŭ por la samfamilianoj. Tamen la tutan kalkulon oni povas fari sur
 la aliĝilo de la ĉefpersono. La ĝirkonto de L.E.E.N. estas 34563.

Por plifaciligi la aferon la jenon:

UNUE: Skribu klare per presliteroj
 DUE: Adresu la ĝirslipon jene:
 ALg. Penningmeester
 Ned. Esp. Verg. L.E.E.N.
 Olympiaweg 69 III, Amsterdam-Z.

La KONGRES-KOTIZOJ estas:

	ĝis	post
Kongresano	31-3-'56	31-3-'56
Edz(in)o de kongresano	G. 24.—	G. 27.—
Junul(in)o ne pli ol 20-jara	„ 12,50	„ 14.—
Studentoj	„ 8,50	„ 9,50
	„ 12,50	„ 14.—

MEMBROJ DE U.E.A. Plenaĝaj aliĝontoj, kiu estas Individuaj Membroj de
 U.E.A. rajtas rabaton de G. 350. Edzino de membro rajtas rabaton de duono de
 tiu sumo, sed ne aliaj familianoj. La rabato ne validas por ĝejnuloj kaj studentoj.

STUDENTOJ. La speciala tarifo por studentoj validas nur, se kun la aliĝilo
 troviĝas atesto de lia/ŝia fakultato.

EL NIAJ SEKCIOJ

Treebeek. La aktiva sekretariino
 de nia plej fora sekcio sendis al ni
 kelkajn informojn pri la bone suk-
 cesinta tri-landa renkontiĝo, kiu je
 la 26a kaj 27a de novembro okazis
 en Lieĝo (Belgujo). Okazis prelegoj,
 teatraĵoj kaj folkloraj dancoj kaj oni
 speciale ĝuis la dancadon de du ĉar-
 maj infanoj. La ĉeestantoj estis ak-
 ceptataj en la urbdomo kaj vizitis la
 konstruaĵojn de la bierfarejo „Pied
 Boeuf”.

Sabatvespere ĉeestis ± 75 kaj di-
 manĉe ± 125 personoj, kaj en la
 dimanĉe-matena kunveno oni preparo-

ANONCO

Por konverti miajn profesorojn kaj
 kolegojn mi faros paroladon kaj aran-
 ĝos ekspozicion pri Esperanto en nia
 Kolegio.

Bonvolu sendi taŭgan materialon ti-
 ucelan al MARKO STUIT, St Croix
 de Neiges, Abondance Haute Savoie,
 Francujo.

AL NIAJ SEKCIAJ ESTRAROJ

En ĉi tiu artikolo, ni volas iom par-
 oli pri nia propaganda organo „DE
 ESPERANTIST”. Dum la pasinta
 jaro L.E.E.N. dissendis entute 3206 ek-
 zemplerojn nome al la donacantoj
 1209 kaj por la propagando 1997. Vi
 scias ke la organo aperas 4 foje jare,
 do dividante la tutan eldonkvanton
 per 4, ni povas diri ke proksimume
 800 personoj 4 foje ricevis la gazeton
 „DE ESPERANTIST.”

Cu vi opinas tiun nombron konten-
 tige por asocio, kiu havas pli ol 1000
 membrojn?

*Laŭ nia ideo ĝi ne estas tia, kaj tial
 ni urĝe petas niajn sekciajn estrarojn
 priparoligi en siaj sekcioj la temon,
 kiamaniere oni povas pligrangigi tiun
 nombron.*

Se ekzemple ĉiu membro abonus nur
 2 jarkolektojn, jam 2000 personoj ri-
 cevus la organon kaj kune kun la
 nuna nombro preskaŭ 3000 estus regu-
 le informitaj pri la stato kaj progreso
 de nia afero.

Custe nun, kiam ni pli kaj pli ren-
 kontas rekonon por nia movado speci-
 ale en pli altaj randoj (UNESKO, EŪ-
 ROPA KONSILANTARO) estas nepre
 necese ĉiam denove informi kiom eble
 multaj personoj pri nia celo.

En la decembra numero de Ned. Esp.
 vi povis legi ke la nederlandaj delegi-
 toj en la Eŭropa Konsilantaro detenis
 sin subskribi la rezolucion pri la inter-
 nacia lingvo. Fakte tio estas nia pro-
 pra kulpo, ĉar tre verŝajne ili sciis tro
 malmulte pri nia tuta movado en la
 mondo.

Tial estas nepre necese, ni ripetas,
 ke ni pli intense informu la koncer-
 najn personojn kaj instancojn pri la
 akiritaj progresoj.

Karaj geamikoj, tio ja vere ne post-
 ulas multe da mono por ĉiu el ni. Du
 jarabonoj ja kostas nur unu guldenon.
 Kiu el niaj gemembroj ne povus mal-
 havi ĝin dum tuta jaro?

Eble vi ne scias al kiu sendi la ga-
 zeton? Ho, tio vere ja estas tre sim-
 pla. Sendu ĝin al geamikoj, gekonta-
 oj, ĝeinstruistoj, membroj de gepatraj
 komisionoj, publikaj legejoj, direkto-
 roj de mezlernejoj, rektoroj de gimna-
 zioj, komercaj ĉambroj, hoteloj, por
 ke oni metu ĝin sur la legotablon, al
 kuracistoj, dentistoj, ŝparbankoj por
 la atendejoj k.t.p. Kiel vi vidas estas
 sufiĉe da eblecoj kaj ĉiu povas elekti
 laŭ sia gusto, sed karaj geamikoj fa-
 ru ion!!

Estu aktivaj kaj ne pensu pri tujaj
 rezultatoj, ne seniluziĝu, sed semu kaj
 semu konstante.

La venonta numero de „DE ESPE-
 RANTIST” aperos proksimume je la
 15a de marto faru vian eblon, ni estas
 scivolaj!!

La administranto,
 F. Weeke.

Somera Kurso

lis la estontan renkontiĝon je Pasko
 en Kolonjo.

Ĉar el la sekcioj venis preskaŭ ne-
 niu respondo al nia alvoko en la ok-
 tobra numero de N.E., en kiu ni enke-
 tis pri eventuala Somera Kurso en
 ĉi tiu jaro, kaj la tempo urĝas kiam
 oni volas aranĝi tion, precipe rilate
 al taŭga konferencejo (tiuj ejoj ofte
 estas mendataj jam unu jaro antaŭ
 la dato), ni ege bedaŭras, ke ni devas
 sciigi, ke en 1956 ne okazas Somera
 Kurso organizata de L.E.E.N.

C. B. Zondervan.

Angulo de la Kasistino

UNUA LISTO DE SUBTENANTOJ

S.ro G. Debrouwere, Kortrijk	925 fr.
S.ro F. Piot, Leuven	150 fr.
S.ro F. Couwenberg, Blankenberge	150 fr.
F.ino P. de Cock, Aalst	150 fr.
F.ino B. Cornelis, Aalst	150 fr.
F.ino J. Terrijn, Gent	150 fr.
S.ro F. Roose, Brugge	150 fr.

La kasistino dankas la supre menciitajn kiel ankaŭ la aliajn frupagintojn.

La kotizoj ne ŝanĝiĝis, oni do povas pagi la saman sumon, kiel la antaŭan jaron.

Abonementen op
Esperanto-Tijdschriften

Het initiatief dat wij verleden jaar, ter gelegenheid van het jubileumjaar hebben genomen, d.w.z. het aanbieden van 'n abonnement op verschillende nationale Esperanto-bladen, geheel gratis, aan onze leden, zullen wij ook voor 1956 herhalen. Het spreekt vanzelf, dat de inschrijvingen beperkt moeten worden en daarom kan het voordeel slechts toegestaan worden voor 7 tijdschriften, waarvan hieronder een keuzelijst volgt, en aan diegene, die het eerst het abonnement aanvraagt. De aanvragen moeten gericht worden aan het sekretariaat, en zie hier de lijst:

1. Amerika Esperantisto.
2. Dansk Esperantoblad.
3. Franca Esperantisto.
4. Germana Esperanto-revuo.
5. Jarlibro de U.E.A.
6. La Progreso. (Esp.-societo Beograd)
7. La Revuo Orienta.

De aanvrag van het abonnement is vastgesteld op 1.1.1956.

AL NIAJ GELEGANTOJ

Kiel vi jam en la antaŭa numero povis legi mi transprenis la funkcion de ĉefredaktoro de niaj organoj ĉar S-ro van Gindertaelen pro diversaj cirkonstancoj demetis sian funkcion. Tial mi volas al vi, gelegantoj, diri kelkajn vortojn ĉar mi konscias, ke la funkcio de ĉefredaktoro ne estas facila kaj ni povas esti dankaj al S-ro v. Gindertaelen ke li dum kelkaj jaroj plenumis tiun funkcion, sed nun mi devas klopodi kontentigi ĉies dezirojn kio tamen ne estas ebla. Sed mi petas multan helpon de vi ĉiuj se vi bonvolas sendi al mi bonan materialon por niaj gazetetoj. Eble tiuokaze ni povos se ne ĉiujn almenaŭ 90 % de la legantaro kontentigi. Karaj geamikoj la tempo pli kaj pli maturiĝas por la fina venko; restu do fidelaj kaj aktivaj kaj bonvolu akcepti la plej bonajn dezirojn por la nova jaro.

F. Weeke.

Flandra Ligo Esperantista.

Prezidanto: Gerard Debrouwere, Magdalenastraat 29, Kortrijk.
Sekretario: Maertens G., Pr. Leopoldstr. 51, St.-Kruis, tel. 33445 (dum la ofichoroj).
Kasistino: F-ino J. Terrijn, Raapstraat 74, Gent.
Biblioteko: E. A. Koot, Joh. de Meesterstraat 12, Utrecht (Nederland)
U.E.A. peranto: Dr. F. Couwenberg, Koninginnelaan 14, Blankenberge P.C. 4161.35.
Redakcio F.E.: Drs. Fern. Roose, Ste. Klaradreef 59, Brugge.
Koresponda kurso: H. Pirennestr. 25, Gent-Brugge.

ATENTU BONE

NOVA REDAKCI-ADRESO DE
FLANDRA LIGO ESPERANTISTA
SINTE KLARA-DREEF 59, BRUGGE

Belgujo

(la adreso Postbus 100 Mechelen do ne plu valoras)

Ĉiuj interŝanĝnumeroj kaj recenzlibroj estas sendotaj al la supre menciita nova adreso.

DANKON

KOMUNIKOJ DE LA LIBRO-SERVOJ

kiuj deziras al ĉiuj legantoj prosperan novan jaron.

		gld	fr.
Akbar (v Limburg Brouwer) Orienta romano	bind.	3.50	56.—
Gösta Berling (Lagerlöf)	"	11.—	130.—
Anstataŭa Edzino (Maxwell)	"	3.—	40.—
Bagatelaro (Rosbach)	broŝ.	4.—	55.—
Brulanta Sekreto (Zweig)	"	2.35	30.—
La Gajaj Edzinoj de Windsor (Shakespeare)	"	1.60	25.—
La Vojo Returne (Remarque)	bind.	3.25	40.—
Miru, Pensu, Ridu (Bennemann)	"	5.40	72.—
La Aventuroj de Marteno Drake (Norway)	"	3.25	40.—
Peer Gynt (Ibsen)	"	8.—	90.—
Leteroj de Zamenhof I kaj II	" po	8.50	130.—
Originala Verkaro de Zamenhof	"	11.25	175.—
La okuloj de la eterna Frato (Zweig)	broŝ.	1.35	16.—

Du malsanoj en Esperanto (de Hoog)		2.90	—
Esperanto in 20 lessen (Bakker)		3.—	5.—
Methodisch Leerboek (Dirksen)		1.50	17.—
Post la Kurso (de Bruin)		2.—	—
Tra la Labirinto de Gramatiko	bind.	5.90	85.—
Komercaj Leteroj (Pruissen)		1.20	16.—
Esperanta Krestomatio		1.95	24.—

Insignoj:

Verda stelo kun blanka fono 8 mm.		0.65	10.—
" " " " " 13 mm.		0.75	13.—
Verda stelo kun blanka randto 15 mm.		0.75	13.—
Flaginsigno (Esp.-Ned. flagoj)		1.10	—
" (Esp.-Flandra leono)		—	15.—

La 8 mm insigno estas nur kun pinglo, la aliaj kun pinglo, broĉo aŭ butono livereblaj. La flaginsigno kun broĉo aŭ butono.

Mendu ĉe:

Libro-Servo LEEN, Pythagorasstraat 122, Amsterdam
 Flandra Esperanto Instituto, Blankenkerkse Steenweg 72, Brugge
 Belga Esperanto-Instituto, Oostenstr. 26, Antwerpen

GENT La URBO de la estonta BENELUKSA KONGRESO

La urbo estas tre konata pro ĝiaj muzeoj kaj monumentoj.

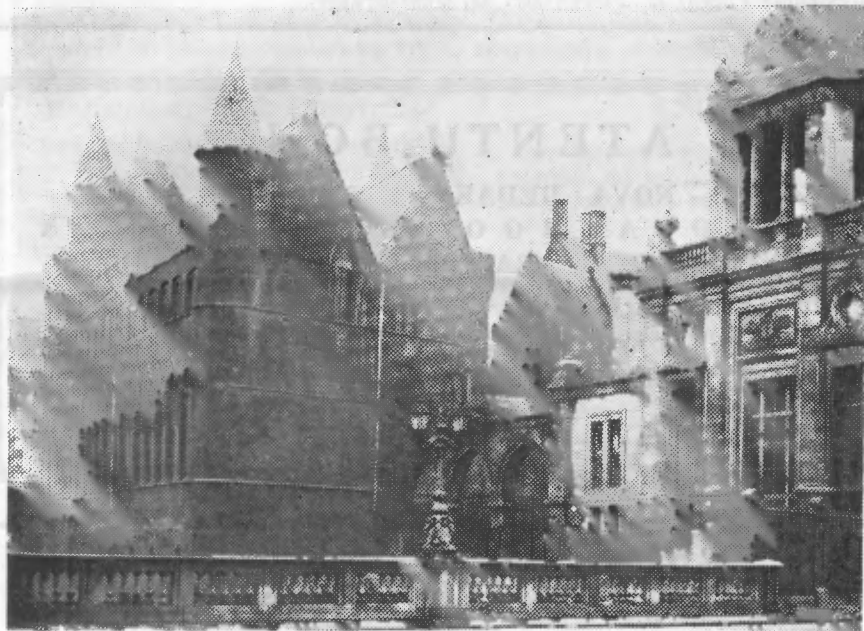
La lastaj estas tiel multnombraj, ke la listo estas tro longa por malgranda artikolo.

Ni nur menciu ke pli ol 400 el ili

de sukeraĵoj).

La trinkemuloj ne ĵaluzu: por ili estas „Potje dek” (kovrita poteto), tio estas ŝaŭmanta glaso da biero kovrita per malmola, seka kuko nomita „harde mastel.”

Ĉiu artamanto certe iros admiri la faman, konatan pentraĵon de la „Dia Ŝafido” en la ĉefpreĝejo; aliflanke, la folkloristo serĉos, en la tuja proksi-

De Duivel-Steen (La Diabla Ŝtono)

estas klasigitaj de la Reĝa Komisiono de Monumentoj. Inter ili estas religiaj, oficialaj burĝaj kaj privataj burĝaj konstruaĵoj.

Ili datumas el diversaj epokoj kaj do ankaŭ estas el malsamaj stiloj.

Dum promenado de du horoj estas eble vidi la plej ĉefajn monumentojn, ĉar ili troviĝas ĉiuj iom proksime unu de la alia.

La muzeoj povas kontentigi ĉiujn, ĉar estas ĉiuspecaj. Dum la Pentekostaj tagoj estos ankaŭ ebleco vidi la lumigadon de la monumentoj.

Kaj se, post promenado aŭ vizito al muzeo, vi malsatos, vi trovos en la restoracioj bonegajn manĝaĵojn.

Lokaj specialaĵoj estas „Gentse Waterzooi van Kip” (kokina supo kun multaj ingrediencoj) tre bongusta kaj nutriga manĝaĵo, kiu jam datumas de la mezepoko; estis, laŭ la legendo, la preferaĵo de Imperiestro Karolo.

Alia bongustaĵo estas la „Gentse Hutsepot”, miksaĵo de diversspecaj viandoj bolitaj kun diversaj legomoj (precipe vintra manĝaĵo). Tre konataj estas ankaŭ la „Genta stufajo” (viando) kaj „rostitaj angiloj.”

Kiel frandaĵoj ekzistas: vafloj, „peperkoek” (spickuko kun cinamo) — „speculaas” (cinamkukaĵo), „Gentse mokken” (ronda kuketo de faruno kun siropo) kaj „Katrienspekken” (speco

meco de la Grafa Kastelo, la plej maljunan vireton de Gent.

Ĉar samkiel Brussel, Gent havas „Manneken Pis”; tamen ĝi estas pli deca: ĝi ne akvumas la tutan tagon. Ĝia legendo reiras en la historio ĝis la fino de la 12a j.c.

GENT atendas vin je Pentekosto 1956.

La „Servisto”

De nia korespondanto S-ro K. Ruig, ni ricevis jenan informon, kiu certe interesos niajn legantojn.

Vizitinte Svisujon, S-ro Ruig konatiĝis kun S-ro A. Pellanda, kiu estas direktoro de la laborejo „Winterthur” por blinduloj kaj invalidoj. Kvankam blinda S-ro Pellanda sukcesis konstrui balailon, kies stangon oni povas meti en ok diversajn poziciojn tiel, ke oni povas facile purigi diversajn lokojn, kiuj per rekta strango estas malfacile atingeblaj ekz. sub pezaj seĝoj, ŝrankoj, benkoj kaj anguletoj.

S-ro Pellanda jam petis pri patento rilate al la eltrovo donante la balailon la komercan markon „Servisto.”

Krome S-ro Pellanda estas kasisto de la kablovojo Intragna — Costa (en Ticino) kaj vera Esperantisto per kies helpo baldaŭ aperos esperantlingva broŝuro pri tiu kablovojo kaj pri belaj promenadoj en la alpa regiono de Costa.

Longludaj Diskoj pri Nuntempa Muziko kaj Popola Muziko

La Internacia Muzika Konsilantaro preparas du novajn seriojn de longludaj diskaj:

Antologion de Nuntempa Muziko kaj Mondan Kolekton de Popola Muziko. Ambaŭ serioj estos eldonitaj kun la helpo de UNESKO.

Por la Internacia Antologio estas elektitaj verkoj de elstaraj komponistoj el trideko da landoj, kies komponaĵoj ankoraŭ ne estis registritaj aŭ ne estis vaste prezentitaj en la diskokatalogoj ekster iliaj propraj landoj. La unua gramofondisko, dediĉita al la gvidaj komponistoj de Italujo kaj Francujo, enhavas la verkon „Simfonio n.ro 1” de la franca komponisto Henri Dutilleux kaj „Coro di Morti” de la itala komponisto Goffredo Petrassi.

En la nova kolekto de la Folkloro Muziko la kantoj kaj dancoj ne estos grupigitaj, kiel ĝis nun, laŭ la landoj, sed laŭ ilia rolo en la vivo de la popoloj: amkantoj kaj nuptaj kantoj, funebraj kantoj, laboraj kantoj ktp. Pli ol tridek landoj estos reprezentitaj: de Japanujo ĝis Aŭstrio, de Formoso ĝis Ukraino, de Arktiko ĝis Etiopio. Por certigi aŭtentikecon de stilo, enhavo kaj interpretado, la registrado okazis en la loko mem de la origino. Ludis aŭtentikaj popolaj muzikistoj. Ambaŭ seriojn oni povas mendii ĉe: International Music Council, U.N.E.S.-C.O. House, 19 Av. Kleber, Paris 16 Franclando.

(Laŭ UNESCO Features kaj UEA Informservo).

Korespondanta Servo de Germana Esperanto-Junularo

La internacia korespondado estas la plej vasta aplikado de Esperanto. Ĝi kreas amikajn interrilatojn tutmondajn kaj tiel servas al la vera interkompreniĝo de la popoloj.

Por helpi al siaj membroj kaj al junaj komencantoj en Germanujo, ricevi amikojn en la tuta mondo, Germana Esperanto-Junularo (GEJ) fondis Korespondan Servon, kiu kolektas adresojn de junaj (ĝis 25-jaraj) eksterlandaj samideanoj kaj disdonas ilin al samaĝaj germanaj korespondantoj.

GEJ petas ĉiujn junajn esperantistojn tutmondajn, kiuj deziras korespondi kun germanaj amikoj, skribi al la Korespondanta Servo (adreso: S-ro Hans Best, Untere Mühlaustrasse 218, Mannheim, Germanujo) indikante siajn nomon, antaŭnomon, adreson, sekson, aĝon, profesion, lingvoscion esperantistan (komencanto aŭ progresinto) kaj interesojn, krome sekson, aĝon kaj profesion de la dezirata germana korespondanto.

Esperantistaj organizaĵoj estas invitatitaj kunlabori kun la Korespondanta Servo de GEJ.

TRA LA MONDO

*Esperanto instruata
en privata usona universitato.*

Post longdaŭraj klopodoj nia samideano S. A. Klukowski sukcesis konvinki la estrojn de la koncernaj fakoj ĉe la Universitato Marquette en Milwaukee (Ŝtato Wisconsin) pri la eduka valoro de Esperanto, kun la rezulto, ke ili decidis aranĝi Esperanto-kursojn en la vesperaj lingvaj klasoj de la universitato.

La Universitato Marquette havas ĉ. 8000 gestudentojn kaj kredeble estas la unua granda, sendependa privata universitato, kiu enkondukis Esperanton en siaj klasoj.

Estos tre bone, ke oni sendu gratuleteron aŭ poŝtkarton al D-ro James Byrne, direktoro de vesperaj klasoj, Universitato Marquette, Carpenter Hall, Milwaukee 3, Wis., Usono.

(*Laŭ Heroldo 1.12.55*).

ESPERANTO

en la lernoj de Slovenujo.

La Konsilantaro por Klerigo kaj Kulturo de la nacia respubliko Slovenujo (unu el la ses aŭtonomaj respublikoj de Jugoslavujo) en sia kunsido de la 23-a de oktobro 1955 principe aprobis la instruadon de Esperanto en la lernejoj de ĉiuj specoj. Kiel honorariata instruisto por la instruado de la lingvo povas esti enoficigata nur persono, kiu havas plenan mezlernejan edukon kaj la diplomon pri sukcese plenumita ekzameno C ĉe la Instituto por la internacia lingvo Esperanto. Escepton de ĉi tiu regulo povas doni nur la Konsilantaro por Klerigo kaj Kulturo de la nacia respubliko Slovenujo. Al la instruisto de Esperanto por la instruado en la lernejoj oni donos honoraron pohoran laŭ la regularo pri la honorariigo de la okupo en klerig-scienca fako.

Laŭ ĉi tiu oficiala decido jam nun Esperanto estas instruota en kvin mezlernejoj, kvar porinstruistaj kaj dek ses fakaj lernejoj de Slovenujo al ĉ. 600 gelernantoj. F. Novljan.

(*Laŭ Heroldo 16.12.55 iom mallongigita*).

KORESPONDADO

Deziras korespondi jenajn gesamideojn:

S-ro Rehorek Milan (25 j.)

Emila Holuba 980

Náchod I (Tjeĥo-Slovakije)

F-ino Blanka Seitlová

Jamborova 3

Brno XV (Tjeĥo-Slovakije)

F-ino Janinjo Rydlová

Koliskova 7

Brno XV (Tjeĥo-Slovakije)

S-ino Lea Bočková

Kamenna 9a

Brno (Tjeĥo-Slovakije)

Historio de Lumturo

Post ŝipvojaĝo de proksimume du horoj ni alvenas en la havenon de Terschelling.

Kio trafas nin tiom? La intimeo de la kaŭrantaj dometoj de la vilaĝo West-Terschelling? Ĉu la homamaso kiu eliras por „bootkiekje” (ŝiponrigardi)? Ne, ĉar eĉ jam kiam ni apenaŭ povis distingi la vilaĝon, io tiris niajn okulojn al si. Ĉu eble tiu kvadrata ava lumturo? Jes, ja eble Sed kial? Ĉu ankaŭ la aliaj nordfrisaj insuloj kaj multaj bordvilaĝoj ne posedas lumturon? Jes, certe, sed tiu-ĉi havas ion apartan, ion karakterdonan. La konstrumaniero estas por lumturo stranga, kaj ankaŭ la nomo „Brandaris”. Kiu lumturo havas propran historian nomon? Do Brandaris devas esti malnova turo? Jes kara leganto, ĝi estas la avo inter la lumturoj.

Jam en 1666a, kiam la angla ŝiparo sub gvido de Holmes detruis 150 komercajn ŝipojn en la markolo „Vlie” kaj poste alboridigis en Terschelling kaj bruldetruis la tutan vilaĝon, jam staris forte Brandaris. Kaj ĝi rigardis la restajojn, ĉar oni bruligis 400 loĝdomojn, la plejparton de la komandordomoj kaj ĉiujn konservamagazenojn de la Unuiĝinta Orient-India Kompanio. Nur la Komunuma Domo, Brandaris kaj Nederlandreformita preĝejo restis. Antaŭ tiu tempo Terschelling estis unu el la plej gravaj transporthavenoj en Nederlando. Post tiu forta bato en 1666a la insulo neniam plu restariĝis. Nur kiel pilot-kaj refuĝhaveno ĝi havas ĝis nun signifon.

Sed, kara leganto, ke mi reiru al nia kara Brandaris, ĉar ĝi estas ankoraŭ pli aĝa. Jam sur geografia korto el 1541a troviĝas Brandaris. Ĝi nomiĝas laŭ la irlanda sanktulo Sankta Brandanus aŭ ankaŭ Sankta Brandarius.

Origine ĝi estis monaĥeja turo kaj la larĝa kvadrata turo estis tiam nur tagvidmarko por la ŝipistoj. Baldaŭ oni bruligis sur ĝia tegmento fajron, kiu estiĝis poste oleolampo.

Al Brandaris apartenis preĝejeto kiun oni malkonstruis en 1594a. Jam en 1560a Brandaris ekruiniĝis. De Dellewalstrando la maro fosis al si sulkon al la turo, pro kio oni timis ke Brandaris falos kaj oni pripensis konstrui novan turon pli enlandan. Tio ne okazis kaj en 1593a la ŝtatoj de Holando decidis riparon. Tiu riparo okazis en 1594a. Sed post 50 jaroj la ruiniĝo retrafis la Brandaris-lumturon kaj de mezo 17a jarcento ĝis 1837a ne brulis lumo sur Brandaris. Oni tiam bruligis fajrojn sur duno (Kooltjesduin) kiel pli ol jarcento antaŭe.

La 1an de Marto 1837a la ŝtato de Nederlando prenis sur sin la zorgon pri lumigado. Post tiu tempo la lumo pliboniĝis, ĝis kiam la 1an de Marto 1907a venis la elektra lumo, la fulmolumo. Kaj nun Brandaris havas du t.n. „Brandaris”-lampon po 8000 kandelintenso. Lensoj plifortigas la lumon ĝis 3,6 milionoj da kandelintenso.

Unu tia Brandarislampo kostas pli ol f 200,— (preskaŭ \$ 53,—).

En 20 sekundoj la tuta lumigad sistemo kiu flosas sur hidrargo turniĝas 360 gradojn, kaj ĉiujn 5 sekundojn estas videbla po unu lumfasko. Tion oni nomas la karakteron de la lumoturo, aŭ en maristaj terminoj: „Tiu fajreto donas unu en la kvin.” La lumo estas laŭ la lumlistoj de la ŝipado videbla je distanco de 19 marmejloj (= 35,2 km), sed tio dependas kompreneble de la alto super la marnivelo. Se ni surgrimpas la lumturon de Ymuiden (elp. ejmeŭden) aŭ la amsterdama „Westertoren” (okcidenta-turo), eĉ tiam ankoraŭ ni povas vidi en serena nokto la lumon de Brandaris (ĉ. 110 km).

La turo mem havas alton de 58 metroj, sed ĝi ne havas la plej grandan alton super la marnivelo, ĉar ĝi staras en dunvalo, meze en la vilaĝo. Antaŭe ĝi estis pli alta, sed oni forprenis la kapuĉon de ĝi dum la ruiniĝo. Nun anstataŭas ĝin la ruĝa vitra kupolo en kiu turnadas nokte la lumo.

En la tria etaĝo troviĝas birdomuzeo. „Strange”, vi diros, „kial ĝuste en lumturo?”

Mi klarigu.

Terschelling estas loko de birdkolorioj (Boschplaat kaj Noordsvaarder) kaj migrantaj birdoj ĉiam laŭiras la insulon dum sia flugado norden aŭ suden. Dum la noktoj, kiam Brandaris estas lumfonto en la nigro, multaj birdoj estas tirataj al tiu lumo kaj ili aŭ mortflugis kontraŭ la kupolon, aŭ ĉirkaŭflugadis la turon en la lumradioj ĝis kiam ili falis mortaj pro ellaciĝo. La turgardistoj trovis tiujn birdojn, kaj aranĝis ekspozicion en la vasta turo.

Ĉiajn birdojn oni trovas tie.

En 1909a oni fiksas sur la lumturon birdlatstablaron, por ke ili povu ripozi. Ĝi bone efikas.

En la kvina etaĝo estas la lum sistemo kaj en la kvara la ĉambro de la turgardisto. Tie staras i.a. la radiotelefonaparato. Ni ĝuste aŭdas: „Halo lumturo Brandaris, halo Terschelling, jen Scheveningenradio, Scheveningenradio vin vokas, havas mesaĝon por vi, over!”

Ke ĉi tie iam psalmkantis monaĥoj!

K. Ruig.

LA MABESOONE - FONDAĴO

Ĉiuj sekcioj, kiuj sendis delegiton al nia lasta jarkunveno, certe scias sufiĉe detale la celon de tiu fondaĵo. Ankaŭ la aliaj membroj povis legi tion iom malpli detale priskribita en la raporto pri la kunveno. Do, mi ne bezonas ion diri pri tiu celo.

Rilate la destinon de la fondaĵo, mi povas sciigi, ke S.ro Mabesoone decidis uzi la monon por la propagando. La ideo lia estas, ke ĉiuj sekcioj povos uzi ĝin kaj ke la propagandiloj estu kiel eble plej efikaj. Tial la ĉefestraro kune kun S.ro Mabesoone interrilatis kun faka artisto por preparoli la projekton. Kio tio estas kaj kia ĝi fariĝos, mi ne rajtas sciigi, ĉar tio estas la tereno por la projektantoj mem. Mi nur scias, ke oni aranĝas ion belegan, taŭgan kaj multekostan. Ion, kio estas inda al la granda celo de nia Majstro kaj al la granda valoro de Esperanto.

Por ke nun tiu bela celo de la fondaĵo kaj la honorigo de S.ro Mabesoone ne validu kelkajn monatojn, ni decidis en la jarkunveno aranĝi daŭran subtenon. La ĉefestraro elektis tri gemembrojn el la sekcio Groningen por formi komitaton, kiu devas prizorgi la eblajojn por ke la fondaĵo povu resti funkcia kaj ke la multekostaj propagandiloj konservos siajn valorojn. La komitatoj estas: S.ro J. V. Holleman, Adm. de Ruyterlaan 12, Prezidanto. Fino A. Bril, Petrus Campersingel 245, Sekretariino. Fino J. E. Prins, Hora Siccamasingel 294, kasistino, ĝironumero 815889, ĉiuj loĝantaj en Groningen.

La komitato petas ĉiujn sekciojn kaj gemembrojn kunlabori por ke ĝi povu bone funkcii, kaj la celo de la fondaĵo estu plenumbla. Insiste ni volas peti tiun subtenon, ĉar finfine ĉiuj membroj de L.E.E.N. povos uzi la ilojn por grandskala propagando.

Pripensu bone, ni petas, ke nur per kuna laboro estos eble antaŭen puŝi nian movadon. Plie, post la granda venko en UNESKO en Montevideo ni havas la taskon kaj la devon efektiviĝi tiun venkon por ke la semo de Montevideo povu kreski kaj alporti fruktojn por nia komuna celo.

Jen la propono de la komitato: en ĉiu sekcio oni elektu *ageman* reprezentanton por la fondaĵo, se eble ne la sekcia kasiston. Tiu reprezentanto varbas kiel eble plej multajn subtenantojn, kiuj pagas libervolan jaran subtenon de minimume unu guldeno. Ĉiu subtenanto devas havi la okazon laŭvole pagi tiun sumeton en 1-2-3 aŭ 4 partoj. La enspezitan monon la reprezentanto sendu al la komitata kasistino plej malfrue dum novembro de la kuranta jaro; se eble pli frue.

La ĝeneralaj membroj povos pagi rekte al la kasistino komitata.

Karaj gesamideanoj ek al la laboro,

Verdlando Vokas

Listo de radiodissendoj en aŭ pri Esperanto. Tempindiko: M.E.T. (= mezeŭropa tempo) valida ankaŭ en Belgujo, Nederlando kaj Svisujo.

Mallongigoj! m = metroj; kc/s = kilocikloj en sekundo; I = informoj; P = parolad(et)o; K = kurso; M = muziko.

DIMANĈE:

15.00—15.15 Piragununga (Brazilo), 198 m, 1520 kc/s: K.

LUNDE:

00.00—00.30 Bilbao (Hispanujo), 265 m, 1131 kc/s: I kaj P.

13.30—14.00 La Coruna (Hispanujo), 250 m, 1200 kc/s: P kaj K.

23.45—23.57 Hilversumo I, 402 m, 746 kc/s (en la 1-a kaj 3-a kvaronjaroj de 1956: Hilversumo II, 298 m, 1004 kc/s), N.C.R.V.: P kaj M (nur la unuan lundon de ĉiu monato).

MARDE:

02.15—02.30 San José (Urugvajo), 192 m, 1562 kc/s: P.

12.55—13.00 Berno, 13,94 m, 21520 kc/s, 31,46 m, 9535 kc/s, 48,66 m, 6165 kc/s: P de d-ro Arthur Baur.

15.50—16.00 Ljubljano (Jugoslavujo), 327 m, 916 kc/s, 211 m, 1420 kc/s: K.

18.35—18.40 Berno, samaj ondlongoj, frekvencoj kaj P kiel 12.55.

19.15—19.30 Carlet (Hispanujo), 288 m, 1040 kc/s: I.

20.00—20.15 Radio Afrika en Tanger, 25,63 m, 11705 kc/s, 42 m, 7140 kc/s: P de la sveda sekcio de K.E.L.I. (Libera sveda kristana radio). (Nur la lastan mardon de ĉiu monato. Unua elsendo la 27/XII/1955).

MERKREDE:

16.30—16.40 Vieno II, 25 m, 12000 kc/s, 30 m, 10000 kc/s, 41 m, 7312 kc/s, 48 m, 6250 kc/s, 203 m, 1474 kc/s: P. (Nur ĉiu duasemajne: 14-XII k.t.p.)

18.55—19.10 Romo, 30,90 m, 9710 kc/s, 41,15 m, 7290 kc/s, 50,34 m, 5960 kc/s: P de Luigi Minnaja.

23.05—23.15 Vieno I, 25 m, 12000 kc/s, 49 m, 6122 kc/s, 513 m, 586 kc/s: I.

23.15—23.20 Hilversumo II, 298 m, 1004 kc/s (en la 1-a kaj 3-a kvaronjaroj de 1956 per Hilversumo I, 402 m, 746 kc/s), V.A.R.A.: I.

ĴAŬDE:

07.45—07.50 Perpignan-Rousillon, 202 m, 1483 kc/s: K.

09.30—09.40 Parizo, 348 m, 860 kc/s, 218 m, 1380 kc/s: K. de Pierre Delaire.

12.55—13.00 Berno, 13,94 m, 21520 kc/s, 31,46 m, 9535 kc/s, 48,66 m, 6165 kc/s: P de prof. d-ro Edmond Privat.

18.35—18.40 Berno, samaj ondlongoj, frekvencoj kaj P kiel 12.55.

23.30—24.00 Valencia, 200 m, 1500 kc/s: P kaj I.

23.45—24.00 Zagreb (Jugoslavujo), 264,7 m, 1133 kc/s: P, I kaj M.

VENDREDE:

02.15—02.30 San José (Urugvajo), 192 m, 1562 kc/s: P.

18.55—19.10 Romo, 30,90 m, 9710 kc/s, 41,50 m, 7290 kc/s, 50,34 m, 5960 kc/s: P de prof. d-ro Vincenzo Musella.

19.15—19.30 Carlet (Hispanujo), 288 m, 1040 kc/s: I.

22.30—22.45 Guatemalo, 30,50 m, 9836 kc/s, 47 m, 6382 kc/s: I.

SABATE:

12.05—12.30 Rio de Janeiro, 214 m, 1400 kc/s: K kaj I.

18.30—19.00 Rio de Janeiro, 16,80 m, 17875 kc/s: K.

18.45—19.00 Barcelono (Hispanujo), 360 m, 832 kc/s: P.

23.15—23.25 Hilversumo I, 402 m, 746 kc/s, (en la 1-a kaj 3-a kvaronjaroj de 1956 per Hilversumo II, 298 m, 1004 kc/s), K.R.O.: Monata resumo (nur la lastansabaton de ĉiu monato; la aliajn sabatojn: Katolikaj I de 23.15—23.22).

Informoj kaj petoj:

Radio Roma. - Atentu pri la novaj ondlongoj, frekvencoj kaj elsendo-tempo. Jen detaloj pri la programo en decembro 1955: 2: La radio kaj la blinduloj okaze de la sesdeka datreveno de la malkovro de la radio. 7: Mondo esperantista: „Jubileo de la Roma Esperantista Grupo”. 9: Leterkesto kaj bibliografio. 14: Novaĵoj el Italujo. 16: Italaj turismaj urboj: „Massa kaj Carrara”. 21: Honorigo al Zamenhof. 23: Kristnasko. 28: Romo dum vintro. 30: Finjaro kaj Novjaro.

Informoj pri Esperanto-radio-dissendoj sendu ne nur la radiostacioj, sed ankaŭ la radio-geaŭskultantoj al: S. S. de Jong Dzn, Radio-Servo N.C.K.E., Waltaweg 3, TIERKWERD bij BOLSWARD (Frislando), Nederlando.

ek al la subteno de ĉi tiu ege valoro celo. Se vi pripensos kion fari, ĉu jes aŭ ne, F. 1,— aŭ pli, pripensu mi petas ke nia Majstro oferis sian tutan kapitalon kaj sian tutan vivon por la alta ideo: unu mondo, unu lingvo, unu homaro-vera frateco.

Verantw. uitgever: Vlaamse Esperantisten-bond Ste. Klara Dreef 59, Brugge. Ned. Esperantisten-Vereniging LEEN, Pythagorasstr. 122, Amsterdam O, Drukkerij Krol, Hoofdstraat 29, Uithuizen (Ned.).

J. V. H.